

SVATODUŠNÍ NOVÉNA

Po slavnosti Nanebevstoupení Páně začíná devítidenní příprava na slavnost Soslání Ducha Svatého. Co je smyslem této přípravy? Otevřít se ještě víc pro působení Ducha, rozdmýchat touhu po něm, vyprošovat tohoto Ducha sobě, ale také ostatním farníkům, lidem okolo nás.

Takovou novénou vlastně napodobujeme příklad prvních učedníků a Matky Boží, kteří se devět dní nepřetržitě modlili před vylitím Ducha o Letnicích. Duch Svatý je vlastně souhrn všech darů, v něm máme všechno to, co potřebujeme. A, řečeno slovy sv. Serafima Sarovského, cílem křesťanského života je získat v plnosti Ducha Svatého. A právě o to nám jde – nejen v této přípravě.

ZTIŠENÍ

Najdi si klidné místo a nabídní tuto chvíli Bohu jako příležitost k setkání. Můžeš prosit např. slovy níže uvedeného hymnu nebo této modlitby (a/nebo vlastními slovy):

Všemohoucí Bože, Otče našeho Pána Ježíše Krista, tvá církev žije v Duchu svatém, kterého jsi poslal. Prosíme Tě, naplňuj nás stále více svou silou, dej nám Ducha moudrosti a rozumu, rady a síly, Ducha poznání a lásky a naplňuj nás Duchem bázně před tebou. Skrze Krista, našeho Pána.

Přijď, ó Duchu přesvatý,
rač paprsek bohatý,
světla svého v nás vylít.

Přijdi, Otče nebohých,
dárce darů přemnohých,
rač nám mysli osvítit.

Božský utěšiteli,
něžný duší příteli,
rač nás mile zotavit.

V práci libý pokoji,
smířiteli v rozbroji,
rač nás v pláči utíšit.

Světlo duší blažící,
srdce v tebe věřící,
rač milostně naplnit.

Člověk bez tvé pomoci,
slábne a je bez moci,
vše mu může uškodit.

Viny z duší našich smaž,
a vyprahlá srdce svaž,
raněné rač vyhojit.

Srovnej, co je zkřivené,
zahřej, co je studené,
a nedej nám zabloudit.

Rač nás, v tebe věřící,
vroucně tebe prosící,
dary sedmi podělit.

Uděl v ctnosti prospěchu,
v smrti dodej útěchu
a dej v radost věčnou vjít.

SLOVO BOŽÍ

přečti si daný text i víckrát, třeba pomalu, polohlasitě

REFLEXE

můžeš se inspirovat předloženou úvahou

DĚKOVÁNÍ A PROSBY

1. den: Duch živé vody – Jan 4,10.14

Ježíš jí odpověděl: „Kdybys znala ten Boží dar, a kdo je ten, který ti říká: ‚Dej mi napít,‘ žádala bys ty jeho, a dal by ti živou vodu.“ „Pane, nemáš ani, čím bys čerpal,“ namítla žena, „a studna je hluboká. Odkud vezmeš tu živou vodu? Jsi snad větší než náš otec Jákob, který nám tu studnu dal? On sám z ní pil, i jeho synové a jeho dobytek.“ „Každý, kdo pije tuto vodu, bude znovu žíznit,“ odpověděl Ježíš. „Kdo se však napije vody, kterou mu dám já, nebude žíznit už nikdy. Voda, kterou mu dám, se v něm stane pramenem vody tryskající k věčnému životu.“

Dnes mohu nově uvěřit, že Ježíš mi chce dát „vodu živou“, svého Ducha (viz Jan 7,37-39). A očekává mou prosbu, žízeň, touhu. Tu mohu vyjádřit svými slovy.

2. den: Duch oživující – Ezechiel 37,1-10

Spočinula na mně ruka Hospodinova. Hospodin mě svým Duchem odvedl pryč a postavil mě doprostřed údolí plného kostí. Prováděl mě mezi nimi kolem dokola a hle – celá ta pláň jimi byla poseta a byly úplně vyschlé. „Synu člověčí,“ řekl mi, „mohou ty kosti ožít?“

„Panovníku Hospodine,“ odpověděl jsem, „to víš ty.“

Tehdy mi řekl: „Prorokuj o těchto kostech a řekni jim: Suché kosti, slyšte slovo Hospodinovo! Toto praví Panovník Hospodin těmto kostem: Hle, já do vás přivedu ducha, abyste ožily. Dám na vás šlachy a pokryji vás masem, potáhnu vás kůží a vložím do vás ducha, abyste ožily. Tehdy poznáte, že já jsem Hospodin.“

Prorokoval jsem tedy, jak mi bylo přikázáno. A zatímco jsem prorokoval, náhle se ozval hluk: kosti se s rachotem začaly připojovat jedna ke druhé. Viděl jsem, jak se pokrývají šlachami a masem a jak se svrchu potahují kůží. Ducha však v sobě neměly.

Tehdy mi řekl: „Prorokuj k duchu. Prorokuj, synu člověčí, a řekni mu – Tak praví Panovník Hospodin: Přijď, duchu, ze čtyř stran a dechni do těchto pobitých, ať ožijí!“ A když jsem prorokoval, jak mi přikázal, vstoupil do nich duch a ožili. Postavili se na nohy a byl jich obrovský, nesčíslný šik.

Nepřipadám si jako „suchá kost“? :) Pak je na čase horlivě vzývat Ducha života, aby oživil mě, farnost...

3. den: Plody Ducha – Gal 5,22-23

Ovocem Ducha je pak láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, mírnost a zdrženlivost. Tomu se žádný zákon nevyrovná.

Proč zvát Ducha do svého života? Co přináší? Na to odpovídá sv. Pavel v dnešním textu: je to Duch, který prohlubuje a zvětšuje naši lásku, radost, pokoj... . Kdo z nás by nechtěl tyto dary ve stále větší hojnosti?

4. den: Duch modlitby – Řím 8,26-27

Právě tak nám také Duch pomáhá v naší slabosti. Když ani nevíme, za co a jak se správně modlit, sám Duch prosí s nevýslovným úpěním za nás. Ten, který zkoumá srdce, ovšem rozumí smyslu Ducha, že podle Boží vůle prosí za svaté.

Není to běžná zkušenost, že je těžké se modlit? A že nedokážeme (či spíš nechceme) najít čas na modlitbu... a pokud ho najdeme, tak se roztržitě a bleskurychle něco odmodlíme? Tyto negativní zkušenosti s modlitbou jsou výzvou „zkusit to jinak“: s Duchem. A třeba denně ho prosit, aby mě vedl v modlitbě.

5. den: Duch Utěšitel – Jan 14,16-18.19

Já pak požádám Otce a dá vám jiného Utěšitele, aby s vámi zůstal navěky, totiž Ducha pravdy, jehož svět nemůže přijmout, neboť ho nevidí a nezná. Vy ho však znáte, neboť žije u vás a bude ve vás.

Nenechám vás jako sirotky, přijdu k vám. Ještě kratičko a svět mě neuvidí, ale vy mě uvidíte. Protože já žiji, budete žít i vy.

Kdo je osamocený a opuštěný, hledá útěchu. I my se často cítíme sami, v bezmocné úzkosti, a potřebujeme pomoc. Duch, který v nás bydlí, nás však utěšuje. Pomáhá nám, abychom zakoušeli, že také Ježíš a Otec jsou v nás.

6. den: Duch synovství – Řím 8,15-16

Nepřijali jste přece ducha otroctví, abyste se znovu báli. Naopak, přijali jste Ducha synovství, v němž voláme Abba, Otče! Sám Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti.

Duch Svatý mě v srdci utvrzuje a ujišťuje, že jsem... Boží. Boží syn (dcera), který mu patří. Milovaný. Tento Duch mi dává „nové sebevědomí“, novou jistotu, novou důvěru a otevřenost vůči Bohu.

7. den: Duch lásky – Řím 5,2.5

Skrze něj jsme také vírou získali přístup k této milosti, v níž stojíme a chlubíme se nadějí Boží slávy.

Skrze něj jsme také vírou získali přístup k této milosti, v níž stojíme a chlubíme se nadějí Boží slávy. Tato naděje není klamná; vždyť Bůh do našich srdcí vylil svou lásku skrze Ducha svatého, jehož nám daroval.

8. den: Duch svobody – 2 Kor 3:17-18

Pán je Duch, a kde je Pánův Duch, tam je svoboda. My všichni s odkrytou tváří jako v zrcadle odrážíme Pánovu slávu a tehdy jsme Pánovým Duchem proměňováni k jeho obrazu, od slávy k slávě.

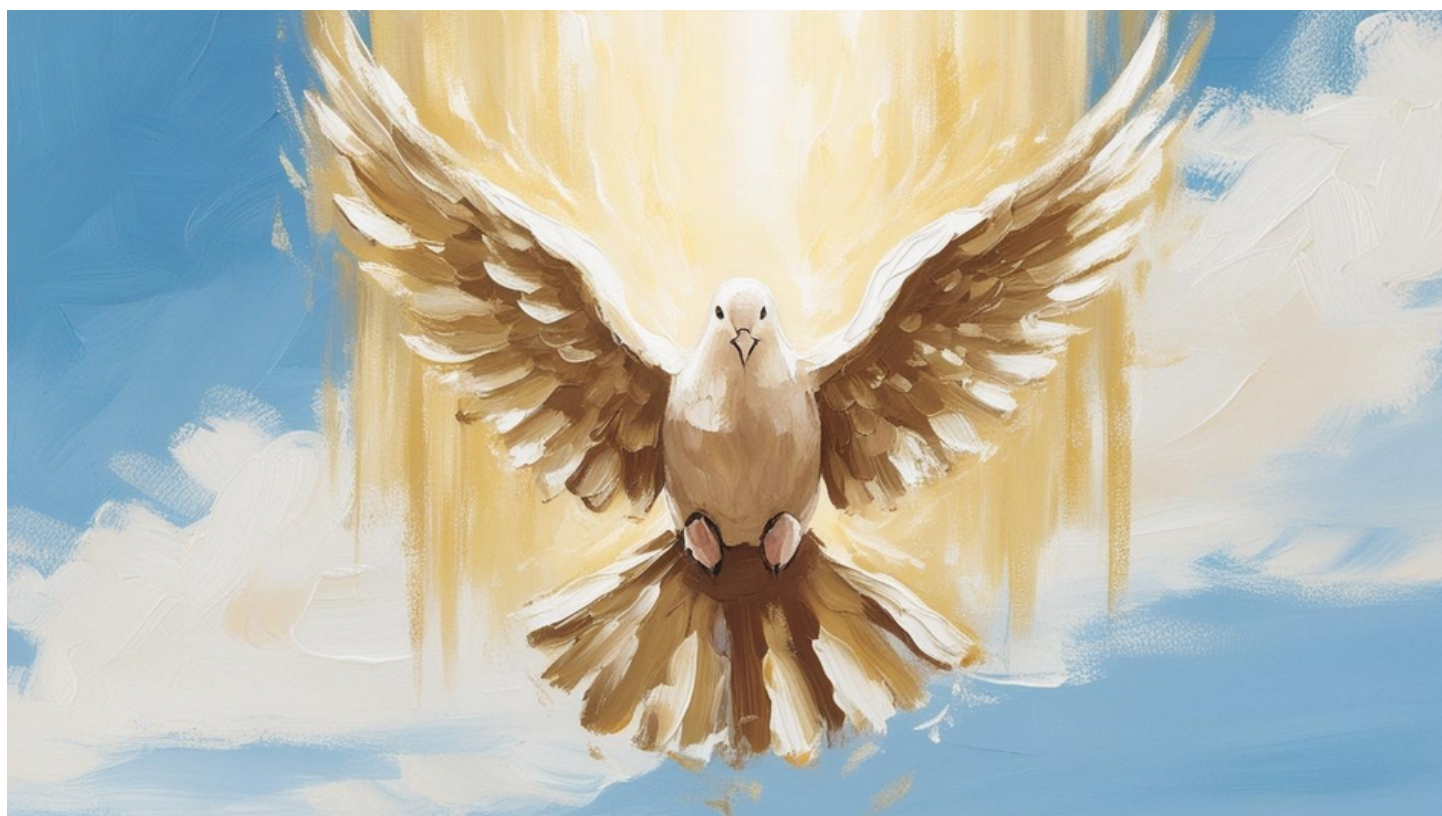
Duch Boží je Duchem svobody: od čeho? Řešení najdeme v předchozích verších (kap. 3): je to svoboda od přetvářky, neupřímnosti, „závojů a masek“ před Bohem a před lidmi. To je předpoklad proměny našeho srdce podle srdce Božího, ve stále větší záři.

9. den: Duch dárce – 1 Kor 12,-4-11

Jsou různé dary, ale tentýž Duch, jsou různé služby, ale tentýž Pán, jsou různá působení, ale všechno ve všech působí tentýž Bůh. Každý ovšem dostává projev Ducha ke společnému užítku: jednomu je skrze Ducha dáno slovo moudrosti, jinému od téhož Ducha slovo poznání, dalšímu víra v tomtéž Duchu, jinému dary uzdravování v tomtéž Duchu, jinému konání zázraků, jinému prorocství, jinému

rozlišování duchů, jinému různé druhy jazyků, jinému výklad jazyků. To vše ale působí jeden a tentýž Duch, který obdarovává každého jednotlivě, jak sám chce.

Duch Svatý je Dar a Dárce. Nedává pouze ty dary uvedené v textu z 1 Kor, má jich samozřejmě „daleko víc“, jak dosvědčují dějiny církve a příběhy svatých. V každém případě to nejsou dary určené k tomu, abychom byli na piedestalu, ale abychom sloužili. O ty dary, které potřebujeme, potřebuje naše farnost, mohu s důvěrou prosit.

v novéně byly použity texty z Bible 21